

європейського напрямку розвитку України зумовлюють необхідність переосмислення ряду питань: щодо легалізації сфери надання послуг інтимного характеру, щодо впровадження ефективної системи оподаткування зазначеної діяльності, щодо створення відповідних органів контролю за визначеною сферою. Вирішення цих питань, а також проведення зазначених заходів, на наше переконання, дозволить значно зменшити кількість злочинів проти моральності, та ефективно протидіяти їм.

Список бібліографічних посилань

1. Воронов В. І. Теоретичні аспекти оперативно-розшукової протидії злочинам. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2012. Вип. 1. С. 36–38.
2. Бандурка О. М., Литвинов О. М. Протидія злочинності та профілактика злочинів : монографія. Харків, 2011. 250 с.
3. Кримінологія. Загальна частина : навч. посіб. / А. Б. Блага, І. Г. Богатирьов, Л. М. Давиденко та ін. ; за заг. ред. О. М. Бандурки. Харків : Харків. нац. ун-т внутр. справ, 2011. 240 с.
4. Сафоненко А. О. Антикорупційна політика в умовах трансформації українського суспільства : дис. ... канд. юрид. наук : 23.00.02. Київ, 2004. 186 с.
5. Севрук В. Протидія Національної поліції України злочинам, що вчиняються організованими групами та злочинними організаціями, які сформовані на етнічній основі. *Підприємство, господарство і право*. 2017. № 2. С. 288–293.
6. Скітейкін М. Ю. Засоби запобігання злочинам проти моральності у сфері культури. *Наукові праці*. 2012. Вип. 171, т. 183. С. 34–37.
7. Форос Г. В. Суб'єкти діяльності щодо попередження злочинів та протидії злочинності. *Правова держава*. 2012. № 4. С. 179–184.

Одержано 24.10.2017

УДК 342.922

Олена Миколаївна ЖУК,

*кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник,
провідний науковий співробітник наукової лабораторії з проблем
забезпечення публічної безпеки і порядку навчально-наукового інституту № 3
Національної академії внутрішніх справ*

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ПРОФІЛАКТИКИ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

У сучасних умовах становлення й розвитку демократичної правової держави профілактика правопорушень розглядається як важливий напрям внутрішньої політики України. Залучення населення до охорони публічного порядку та профілактики правопорушень є одним з пріоритетних шляхів протидії злочинності, зменшення масштабів її розповсюдження, покращення криміногенної обстановки.

Суспільство являє собою складний соціальний організм із різними сферами, кожна з яких складається з відносно самостійних суспільних відносин, зв'язків, процесів. Тому профілактика, як система, має власну «добірку» компонентів (підсистем). Це, передусім, сама профілактична діяльність, яка здійснюється у просторі, тобто йдеться про межі її поширення.

Основним суб'єктом профілактики правопорушень є Національна поліція України. Так, нове законодавство визначає Національну поліцію як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ, який реалізує державну політику у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

Слід зазначити, що профілактика правопорушень є конкретною діяльністю, яка мусить бути обмежена суворими рамками, хоча при цьому потрібно вирішувати великий обсяг завдань із заздалегідь не встановленим і змінюваним змістом. Межі цього управління залежать від профілактичного впливу на відповідні об'єкти, його змісту, мети, принципів, пануючих суспільних відносин, від характеру соціально-політичного ладу. Ці ознаки і окреслюють межі і сферу функціонування профілактики.

Відповідно межі профілактики визначаються усією системою соціально-політичних, економічних, організаційних, моральних, психологічних, виховних, правових, технічних та інших методів і засобів впливу. Але вони охоплюють лише ту сферу, в якій діють процеси, що впливають на правопорушення.

Сфера профілактики правопорушень надзвичайно широка. Сьогодні вона не може залишатися полем діяльності тільки органів поліції. У ній мають брати участь усі державні органи, громадські формування і громадяни держави.

Отже, можливо підкреслити, що до завдань органів поліції у сфері попередження правопорушень з метою локалізації та недопущення її проявів належить розроблення та застосування ефективних стратегій із протидії конкретним протиправним діянням, виявлення причин і умов, які сприяють їх вчиненню та здійснення заходів щодо їх усунення. Підвищення рівня попередження правопорушень загалом та з боку поліції зокрема, може бути досягнуто на основі належного її нормативно-правового забезпечення, що виступає, по-перше, як правова основа загального механізму функціонування системи попередження правопорушень, а по-друге, як чинна правова база відповідного правозастосування.

До основних принципів профілактики злочинності належать: принцип демократизму, соціальної справедливості та гуманізму, комплексності, диференціації та індивідуалізації, своєчасності та необхідної достатності, наукової обґрунтованості, законності і економічної доцільності.

Основними пріоритетними напрямками профілактичної діяльності органів Національної поліції України є: стовідсоткова реєстрація повідомлень і звернень громадян та реагування на них; протидія наркозлочинності; протидія молодіжній злочинності (реалізація заходів спеціальної профілактики протиправної поведінки неповнолітніх); запобігання злочинності загальнокримінальної спрямованості; протидія організованих злочинності; запобігання порушенню правил охорони та використання надр, протидія знищенню та пошкодженню об'єктів рослинного світу, а також незаконному рибному, звіриному або іншому водному добувному промислу; запобігання пошкодженню об'єктів магістральних або промислових нафто-, газо-, конденсатопроводів та нафтопродуктопроводів; оперативне інформування населення про стан правопорядку в області, результати роботи та інші суспільно важливі аспекти діяльності поліції; викриття злочинів, пов'язаних із незаконним обігом зброї та вибухівки.

Одержано 13.10.2017

УДК 343.61

Олена Петрівна ЗАВОРИНА,

слідчий СУ ГУНП України в Харківській області

ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ПРОТИДІЯ ВБИВСТВАМ, ЯКІ ВЧИНЯЮТЬСЯ НЕПОВНОЛІТНІМИ (НАУКОВИЙ ГЕНЕЗИС ПИТАННЯ)

В процесі вивчення наукового генезису стану оперативно-розшукової протидії вбивствам, які вчиняються неповнолітніми встановлено, що особливістю останніх років є зміна структури злочинності неповнолітніх у бік корисливих та насильницьких діянь. Зважаючи на це, тематика оперативно-розшукової протидії вбивствам, які вчиняються неповнолітніми, є актуальною та потребує окремого дослідження, зокрема у частині наукового генезису.

Злочинність неповнолітніх, як свідчить статистика, впродовж минулого року значно зросла у третині областей України. Так, згідно з статистичних даних Департаменту інформаційної підтримки та координації поліції Національної поліції України, у слідчих підрозділах обліковано 6639 кримінальних правопорушень, що вчинені неповнолітніми або за їх участю. Найбільше кримінальних правопорушень,